

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

Ἐν Ἀθήναις δραχμὰς 10. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δραχμὰς 11

Τιμᾶται λεπτῶν 10

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ 18.

Τιμᾶται λεπτῶν 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΑΠΟΥΝΤΖΑΚΗΝ

— Διὰ τὸ σχέδιόν του —

Τύχη δὲν εἶχαμε, παιδί,
 Τοῦ Γέρου Ψηλορείτη,
 Νὰ πᾶνε μὲ τὴ γνώμη σου
 Νὰ πᾶν μὲ τὴ βουλή σου
 Καὶ δίχως μύτη νὰ λυθῇ
 Ὅτ' ἀσκέρι τοῦ Χαμίτη
 Νὰ κρᾶζουν οἱ Εὐζῶνοί μας
 Ἀξάφνου : « Διαλύσου » !

✦

Τύχη δὲν εἶχαμε ! Μὲ μίας
 Θὰ παίρναμε τὰ μέρη,
 Χωρὶς μὲ μαῦρ' ἀξέχαστα
 Μουντζουρωμένα μούτρα
 Ὅτ' ἐμέτωπο τῆς δόξας μας,
 Κατάσπρο περιστέρι,
 Νὰ μᾶς κολλήσῃ ὁ Πηνειῷ
 Τὴν ἀτιμὴν τοῦ Κούτρα

✦

Χωρὶς τοῦ Λώρη νὰ χυθῇ
 Το αἶμα στὰ χαμένα,
 Χωρὶς ὁ Γιαταγάνας μας
 Καὶ τόσα παληκάρια
 Ταμένα ὅτ' ἡ Πατρίδα μας
 Ὅτ' ἡ λευθερίᾳ ταμένα,
 Νᾶναι θαμμένα σήμερα
 Κι' ἀχρείαστα κουφάρια.

✦

Ἄν ἄλλοι ξέρουν, σὲ χρυσὸ
 Παλατιανὸ σαλόνι,
 Μὲ τέχνη νὰ λυγίζουνε
 Τὸ ραχοκόκκαλό τους,

Νὰ κάνουν πόζαις, τὴν οὐρὰ
 Ν' ἀπλόνουν, σὰν παγώνι,
 Στὸν ἀλαφροποδόγυρο
 Νὰ χάνουν τὸν καιρὸ τους

✦

Νὰ σταίνουνε ὅτ' ἡ παρθενιά
 Καὶ ὅτ' ἡ τιμὴ καρτέρι,
 Ὡς ποῦ ὅτ' ἀ μαῦρα δίχτυα τους,
 Ἀμάθητη νὰ πέσῃ
 Καὶ ν' ἀγκαλιάζουνε ὅτ' ὁ βάλς,
 Μὲ γαντωμένο χέρι,
 Τῆς ἐξωβύζου ντάμας των
 Δαχτυλιδένια μέση

✦

Ἄν ἄλλοι ξερογλείφουνε
 Παλατιανὰ τσανάκια,
 Καὶ ζοῦν μέσ' ὅτ' ὁ θυμίαμα
 Τῆς μικροκολακείας,
 Ἄν μολυβένια παίζουνε
 Θαρρείς, στρατιωτάκια,
 Φταῖν οἱ προδόταις, οἱ πιστοὶ
 Τῆς ξένης βασιλείας.

✦

Ἐσένα σὲ στενοχωροῦν
 Οἱ τέσσερὲς των τοῖχοι,
 Ἐσὺ περήφανο παιδί
 Τοῦ Γέρου Ψηλορείτη
 Ἀνοιώθεις τοῦ σταυραετοῦ
 Ὅτ' ὁ χέρι σου τὸ νύχι
 Καὶ νὰ χαδεύ' ἡ χέρα σου
 Δὲν ἔμαθ' ἀπ' τὴν Κρήτη.

ΙΣΟΤΗΣ

Ἰσότης! Τρίδυμος ἀδελφὴ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀδελφότητος.

Ἰσότης! Δύναμις, ἥς ἀνευ ἡ εὐφυΐα τῇ ἀφυΐᾳ δουλεύει, ἡ ἐντιμος πενία τὸν ἄτιμον πλοῦτον ὑπηρετεῖ· ἡ τοῦ πολίτου κρίσις τῇ τοῦ μωροῦ βασιλόπαιδος ἀκρισίᾳ ὑπῆκει.

Ἰσότης! Δύναμις, ἥς ἀνευ προνομιούχοι καὶ προνόμια, διάκρισις φυλῶν καὶ κλάσεων, δεσπότηται καὶ δοῦλοι.

Ἰσότης! Δύναμις ἐκ τῆς ἐλευθερίας ἀπορρέουσα, τὴν τοῦ τυράννου ἰσχὺν μηδενίζουσα.

Οὐδὲν τυράννου δυσμενέστερον πόλει, ὅπου τὸ μὲν πρῶτιστον οὐκ εἰσὶ νόμοι κοινοί, κρατεῖ δ' εἷς τὸν νόμον κεκτημένος αὐτὸς παρ' αὐτῷ, καὶ τόδ' οὐκετ' ἔστ' ἴσον· γεγραμμένων δὲ τῶν νόμων ὅ,τ' ἀσθενὴς ὁ πλούσιός τε τὴν δίκην ἴσῃν ἔχει, νικᾷ δ' ὁ μείων τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων.

Ἰσότης! Ἐν τῇ ἐπικλήσει σου ὁ Λαὸς μετὰ μικρὸν ἐγερθήσεται καὶ τιμωρήσει ἀπεινῶς τοὺς τὴν ἀνισότητά ἐν τῇ πατρίδι τῆς ἰσότητος καθιερώσαντας.

Ἰσότης! Ἐν τῇ ἐπικλήσει σου οἱ μέγιστοι ἐγκληματῖαι δώσουσι δίκην τῶν παρ' αὐτῶν διαπραττομένων ἐγκλημάτων ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τοῦ Λαοῦ.

Ἰσότης! Ἐν τῇ ἐπικλήσει σου τὸ δόγμα, τὸ ἄτιμον δόγμα «ἡ μὲν δικαιοσύνη εὐδόκιμος μὲν, ἀλυσιτελής δὲ καὶ δυναμένη τοὺς ἄλλους ὠφελεῖν ἢ τοὺς ἔχοντας αὐτήν, ἡ δὲ ἀδικία ἐπωνείδιστος μὲν, κερδαλέα δὲ καὶ πρὸς τὸν βίον τὸν καθ' ἡμέραν συμφέρουσα» καταπέσει καὶ οἱ διὰ τοῦ δόγματος τούτου τὰ δημόσια, τὰ δημοτικὰ καὶ τὰ ἰδιωτικὰ κτήματα ἀρπάσαντες, δίκην ἀρπαγὸς αἰσχίστου ὑποστήσονται.

Ἰσότης πολιτικὴ!

Ἰσότης ἀστυκὴ!

Ἄνευ τῆς πολιτικῆς, ἀνευ τῆς ἀστυκῆς ἰσότητος δεσπότηται καὶ δοῦλοι ἐν τῇ πολιτείᾳ, τυράννοι καὶ τυραννόμενοι, νέα μαρτύρια καὶ νέοι μάρτυρες, ἀδικοῦντες καὶ ἀδικούμενοι.

Ἄνευ τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ἀστυκῆς ἰσότητος βασιλεῖς προνομιούχοι, αὐλικοὶ διαγράφεται προνομιούχοι, ἐταῖροι προνομιούχοι, ἀδελφίδες προνομιούχοι, ὀρχηστρίδες προνομιούχοι, κόλακες τῶν αὐλῶν προνομιούχοι, μαστροποὶ τῶν βασιλέων προνομιούχοι!

Ἄνευ τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ἀστυκῆς ἰσότητος Λαὸς δοῦλος, εὐτελῶς διὰ τοῦ αἵματος καὶ τοῦ ἰδρώτος αὐτοῦ καταβάλλων τὰς δαπάνας, δι' ὧν οἱ προνομιούχοι ἄδουσι, χορεύουσι, ὀργιάζουσι, κορυβαντιῶσι!

Ἄνευ τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ἀστυκῆς ἰσότητος κακοδαίμονία, ἀδιάλλακτος πόλεμος, διαιρεσις καὶ διχασμὸς αἰώνιος προνομιούχων καὶ Λαοῦ!

Ἰσότης ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ, δι' ὧν καὶ μόνων ἡ διάνοια ἀναπτύσσεται, ἡ ψυχὴ μορφοῦται.

Ἰσότης ἐν τῇ ἀδελφότητι τῆς ἀνθρωπότητος, δι' ἧς τὸ μῖσος ἡ ἀγάπη διαδέχεται, τὸ σκότος τὸ φῶς, τὴν ἀμαθίαν ἡ παιδεία, τὰς προλήψεις ἡ ἀληθὴς σοφία.

Ἀληθὴς ἰσότης, ἀληθὴς ἐλευθερία ἐν τῇ δημοκρατίᾳ καὶ μόνῃ τῇ δημοκρατίᾳ.

Ἐκτὸς τῆς δημοκρατίας ἀνισότης, δουλεία.

Ἀληθὴς ἀδελφότης ἐν τῇ δημοκρατίᾳ καὶ μόνῃ τῇ δημοκρατίᾳ.

Ἐκτὸς τῆς δημοκρατίας τὸ μῖσος.

Ἰσότης πολιτικὴ, ἰσότης ἀστυκὴ!

Ἄνευ τούτων πολιτεία Νερώνων καὶ Ἡλιογαβάων!

Διὰ τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ἀστυκῆς ἰσότητος ἰσοπολιτεία καὶ ἰσονομία ἐξεῖ ὁ ἄνθρωπος, τὸ εὐγενέστερον τῶν ὑπὸ τῶν ἡλίον πλασμάτων.

Διὰ τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ἀστυκῆς ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ἰσότητος ΜΙΑΝ, ΕΛΕΥΘΕΡΑΝ, ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ἐξεῖ ὁ Ἕλλην.

Διὰ τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ἀστυκῆς ἰσότητος ἡ εἰρωνικῶς καλουμένη Ἑλευθέρα Ἑλλάς λύσει μετὰ μικρὸν τὰ δεσμά τῆς πατρίδος τοῦ μεγάλου Πύρρου, τῆς εὐάνδρου Ἡπείρου, τῆς μητρὸς τοῦ μεγίστου τῶν ἐπὶ τῆς γῆς φιλοσόφων τοῦ Ἀριστοτέλους, τῆς ἀρειμανίου Μακεδονίας, τῆς γενετείρας τοῦ ἀδεκάστου δικαστοῦ Μίνως, τῆς μεγαλομάρτυρος

— 59 —

«ΡΑΜΠΑΓΑΣ»

— 59 —

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΧΑΡΕΜΙΩΝ

Ἡ

ΑΙ ΝΥΚΤΕΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

I

Η ΣΤΕΡΝΑ ΜΕ ΤΑ ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ

ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

κατὰ μετάφρασιν ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

— Ὅχι, ἀλλὰ δὲν θὰ ἡσυχάζα καθόλου, ἕως ὅτου ἀνακαλύψω τὸν ἀχρεῖον ὅστις ἐτόλμησε νὰ μ' ἐμπαίξῃ, καὶ ἀφοῦ τὸν συλλάβω, θὰ τοῦ δείξω ὅτι δὲν προσβάλλομαι ἀτιμωρητεῖ.

— Ἰσως, αὐθέντα, ἂν διετάσσετε τὸν Μπεσὴρ νὰ ἐνεργήσῃ ἀνάκρισιν, θὰ διελεύκαινε τὸ μυστήριον.

— Τὸν Μπεσὴρ! τολμᾷ; νὰ μοῦ προτείνῃς νὰ μεταχειρισθῶ πάλιν αὐτὸν τὸν ἀχρεῖον. Θ' ἀποθάνῃ καθὼς καὶ ἡ συνένοχός του... καὶ ἀπορῶ πῶς τόσῃ θερμῶς ἀναλχυμάνεις τὴν ὑπεράσπισίν των, εἶπεν ὁ Ῥουστὲμ φιλυπόπτως.

— Ὅχι αὐθέντα, ὑπέλαβεν εὐσταθῶς ἡ Βάγια, ἡ Φατμέ χανούμ δὲν μὲ ἀγαπᾷ, μολονότι δὲν τῆς ἔδωκα καμμίαν ἀ-

φορμὴν παραπόνου, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι εἰς περιπλέον λόγος διὰ νὰ προσπαθῶ νὰ τὴν δικαιολογήσω ὅταν τὴν κατηγοροῦν ἀδίκως.

Ὁ Θεὸς διατάττει τὴν λήθην τῶν ὕβρεων, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην πρὸ πάντων ἡ ὁποία εἶναι ἡ ἐπέτειος τῆς γεννήσεως τοῦ προφήτου, καὶ καθ' ἣν ἐγώ, ἡ ταπεινοτάτη δούλη του, τολμῶ νὰ προσφέρω εἰς τὸν πασσᾶν μου τὸ πενιχρὸν τοῦτο ἄνθος.

Οὕτω δὲ λαλοῦσα ἔτεινε τῷ Ῥουστὲμ τὸ ρόδον.

Ὁ πασσᾶς ἀπορῶν, ἐδίστασεν ὀλίγον, ἀλλ' ἔλαβεν αὐτὸ, καὶ ἡ ψευδὴς Ἰσπανίς, ἥτις παρηκολούθει περιέργως τὴν οἰκογενειακὴν ταύτην σκηνὴν ἀνεφώνησεν:

— Ἀνθοστολίσσατε τοὺς πασσάδες σας, κυρίαι! Τώρα μάλιστα, νὰ περιποιητικὸ κορίτσι. Δὲν ἤξεύρω τί σοῦ ζητεῖ, ἀγαπητέ, ἀλλ' ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ θέλῃ παρακάλια διὰ νὰ τὴν εὐχαριστήσῃς.

Ἐν βλέμμα τοῦ Ῥουστὲμ τῇ ἐκοψε τὸν λόγον καὶ ἐνόησεν ὅτι ἦτο ἄκαιρος ἡ ἀστεϊότης αὐτῆς.

Τὸ βλέμμα τοῦτο ἦτο τόσο ἀπειλητικὸν ὥστε ἡ ξένη ἤρχισε ν' ἀνησυχῇ καὶ περὶ τῆς ἰδίας ἐτι ἀσφαλείας.

— Συγγνώμην, αὐθέντα, ἂν μόνον ἐν ρόδον σᾶς προσφέρω, ἐπανελάβην ἡ Βάγια. Ἐσκέφθην ὅτι θὰ σᾶς ἤρρεσκε περισσότερον καὶ τῶν πλουσιωτέρων δώρων.

Ὁ πασσᾶς ἠρρυθρίασεν. Ἐνόμισεν ὅτι ἡ τετάρτη σύζυγος αὐτοῦ ἠθέλησε νὰ ὑπαινιχθῇ τὰ δῶρα δι' ὧν ἐτίμησε τὰς λοιπὰς τρεῖς καὶ εἶπε ξηρῶς:

Κρήτης, τῆς κοιτίδος τοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ μαρτυρικῶς θανόντος μεγίστου μάρτυρος Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, τῆς πανταχόθεν καταδιωκομένης καὶ τὸν ἔσχατον κίνδυνον κινδυνεύουσας Ἑλληνικωτάτης Θράκης.

Ἄνευ τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ἀστυκῆς ἐλευθερίας ἡ μὲν εἰρωνικῶς καλουμένη ἐλευθερία Ἑλλάς ἀπολεσθήσεται, ὁ δὲ παρὰ πάντων, ἐκτὸς τῆς Γαλλίας καὶ μόνης τῆς εὐγενούς καὶ δημοκρατικῆς Γαλλίας, μισούμενος καὶ διωκόμενος Ἕλληνομὸς θανεῖται.

Ἰσότης, Ἐλευθερία, Ἀδελφότης !

Fêtes dans les cités, fêtes dans les campagnes
Les cieux n'ont plus d'enfers, les lois n'ont plus
(de bagnes.

Où donc est l'échafaud ? ce monstre est disparu.
Tout renaît. Le bonheur de chacun est accru
De la félicité des nations entières.
Plus de soldats l'épée au poing, plus de frontières.
Plus de fisc, plus de glaive ayant forme de croix.
L'Europe en rougissant dit :—quoi ! j'avais des rois !
Et l'Amérique dit :—quoi ! j'avais des esclaves !
Science, art, poésie, ont dissous les entraves
De tout le genre humain. Où sont les maux soufferts?...
Les libres pieds de l'homme ont oublié les fers.

Ρόκκος Α. Χοῦδᾶς,

Εὐχαριστοῦμεν τοὺς συγχαρέντας ἡμᾶς ἀπειροπληθεῖς πολίτας διὰ τὸ ἄρθρον μας «Γεννηθῆτω φῶς !» Ἐκφράζομεν δὲ τὰς θερμότητας ἡμῶν εὐχαριστίας καὶ πρὸς τοὺς φίλους στρατιωτικοὺς τοὺς συγχαρέντας ἡμῖν ἀνωνύμως ἐκ φόβου μὴ παραπέση ἡ ἐπιστολὴ τῶν καὶ δηλοῦμεν αὐτοῖς κατ' ἀκολουθίαν ἐπερωτήσεώς τῶν, ὅτι εὐχαριστως δεχόμεθα πρὸς δημοσίευσιν πᾶν ὅ, τι ἐπιστελλοῖται ἡμῖν σχεῖν. ἔχον πρὸς τὰ τῆς ἐπιστρατεύσεως τοῦ 1885 καὶ τὰς συνοριακὰς συμπλοκάς. Ἐμπρὸς καὶ ὁλοῦν ἱστοῦ σὺνθημα τὸ «Γεννηθῆτω φῶς !»

Τὸ φύλλον τῆς προσεχούς Κυριακῆς θὰ ᾔηται ἐκτάκτως διπλοῦν μετὰ περιμετροτάτων συνοριακῶν Ἀποκαλύψεων.

ΠΙΦ ! — ΠΑΦ !

ΜΑΣ ΕΡΧΕΤΑΙ ! — Μας ἔρχεται καὶ πάλιν ὁ περιπόθητος ἡμῖν δῆμαρχος ἐκ Μονάχου, ὅπου ἔκαμε τόση φιγούρα με τοὺς λόγους τοῦ καὶ με τοὺς στεφάνους τοῦ προσεγγικῶν καὶ δάφνης στεφάνου εἰς τὸν ἄνακτα διὰ τὸν ὅποιον ἔπλεξεν ἐν τῇ ζωῇ στεφάνου ἐξ ἀκνῶν. Εἰς Πειραιᾶ θὰ κατέλθῃ πρὸς προϋπάντησιν αὐτοῦ ὁ προσφιλέστατος τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινωτοῦ ὑπὲρ οὗ καὶ ἄρθρα ἔγραφέ ποτε ἐν τῇ Αἰῶνι, ὅπως ὑποδεχθῇ καὶ περιβάλῃ αὐτὸν ἐν νεφέλῃ δόξης.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΜΟΥΡΙΚΗ. — Ὁ ὑπάλληλος τοῦ

ἐν ἀγίῳ Φιλίππῳ καπνοπωλείου τοῦ ἡμετέρου δημοφίλου φίλου κ. Ἀριστοφ. Μουρίκη συνέλαβε τὴν εὐφροσύνην ἰδεῖν νὰ κρεμάσῃ ἀπὸ τῶν δύο ἄκρων πλάστιγγος ἀνὰ ἓν πακίτον καπνοῦ καὶ νὰ ἐπιγράψῃ εἰς τὸ μέσον αὐτῆς τὴν λέξιν ἰσοζύγιον. Ὁ κόσμος ἐγέλα διὰ τὸ εὐφύει τῆς ἐπινοίας ἀλλ' ἡ ἀστυνομία τοῦ κ. Τρικουπῆ ζήλον ἐπιδεικνύουσα, διὰ τοῦ ἀστυνόμου κ. Μπαρδῆ ἐγάλασε τὸ ἰσοζύγιον, ἀπὸ γὰρ τὸν κ. Μουρίκη εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμήμα καὶ ἐκεῖ γρονθοκοποῦσα αὐτὸν ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ἀντιβασιλέως ἡμῶν, τὸν κατεμώλωπισεν. Ὁ παθὼν κατεμήνυσε τὸν ἀστυνόμον καὶ τὸ σπουδαϊότερον παρουσιάζεται ὡς ΙΔΙΩΤΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ, διὰ τὰ περαιτέρω. Μωρὲ μὰ ποῦ ζῶμεν; Ἐδῶ ἐδραβεύετο τὰς ἀπώκρουσας ἡ σάτυρα τοῦ ἰσοζυγίου, χειροκροτοῦντος τοῦ βασιλέως καὶ μειδιῶντος τοῦ ἀντιβασιλέως καὶ τώρα βρέθηκε ἓνας ἀγριαστυνόμος νὰ θέλῃ νὰ πουλήσῃ τόσῃ κακῇ δούλει εἰς τοὺς ἄρχοντας τοῦ;

Ἡ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ῥητικῶς ἠρνήθη πᾶσαν δημοσίευσιν τυττατικὴν ὑπὲρ τοῦ φύλλου ἡμῶν. Ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῆς ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ συντελῇ εἰς τὴν διάδοσιν φύλλου παραβλάπτοντος τὸ γότρου τῆς βασιλείας. Ἄξιος ὁ μισθὸς τῶν. Ἀ! πῶς ἀλλάζουν οἱ καιροί !

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Φῶς διὰ τὴν κλοπὴν τοῦ Μουσείου. — Εἶναι πλέον βεβαιωμένον ὅτι τὰ πλεῖστα καὶ πολύτιμα νομίσματα τοῦ Μουσείου, ἐκλάπησαν πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Ῥαυτοπούλου γενομένης κλοπῆς. Ἡ ἀστυνομία τοῦ Ῥαμπαγᾶ ἥτις κατηρτίσθη πλέον, ὡς ἄλλη Ἀγγλικὴ Ἀστυνομία, ἀνεκάλυψε τὰ ἐξῆς. Ὅτι ὁ κ. Πιστολάκας, πρὸ 4 ἐτῶν εἶχε συνεχῇ τηλεγραφικὴν ἀνταπόκρισιν μετὰ τὴν Βιέννην, Τεργέστην, Κέρκυραν καὶ Κεφαλληνίαν. Ἡ ἀνταπόκρισις ἐγένετο συμβολικῶς. Τὰ πλεῖστα τῶν τηλεγραφημάτων ἀναφέρουν ἀναχωρήσεις, (φαίνεται τῶν νομισμάτων) καὶ ἔχουσι σχεδὸν οὕτω «Σήμερον ἀνεχώρησε Γιάνης φροντίσατε παραλαβὴν του». «Κωνσταντῆς ἀναχωρεῖ Σάββατον.» «Συμφωνήτε με ἐπιστολήν;» κλπ. Ἡ συνεχὴς αὕτη συμβολικὴ ἀνταπόκρισις, ἔδωκεν ὑπονοίας εἰς τοὺς τηλεγραφικοὺς ὑπαλλήλους, καθόσον ἐγνώριζον ὅτι ὁ κ. Πιστολάκας, δὲν εἶχε τέκνα διὰ νὰ τηλεγραφῇ τὰς ἀναχωρήσεις τῶν κλπ. Δυστυχῶς ὅμως δὲν κατηγγέλθη τοῦτο ἕκτοτε, καὶ ὁ κ. Πιστολάκας ἀπέστειλεν εἰς Εὐρώπην πολλοὺς Γιάνηδες καὶ Κωνσταντῆδες.

Ἰδοὺ ὅτι, δίδομεν φῶς εἰς τὸν ἀνακριτὴν κ. Μάνεσση, εἰς δὲν ἀπόκειται ἤδη ἡ ἐνέργεια τῶν περαιτέρω.

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑ. — Ἡ ἀστυνομία τοῦ «Ῥαμπαγᾶ» ἐληροφρήθη ὅτι ὁ τελωνὴς Πειραιῶς κ. Διαμαντόπουλος ἀνελθὼν πρὸ τινων ἡμερῶν ἐκ Πειραιῶς, μετέβη εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως δώσῃ τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησιν του, ἀλλ' ἐμποδίσθη ἀπὸ τὸν Κάδον τῶν τελωνειακῶν εἰσπραξέων. Τί συμβαίνει, ἀγνοοῦμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἡ ἀστυνομία μας ὅμως θ' ἀνακαλύψῃ.

Ο ΠΡΟΥΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΕΡΙΝΟΥΣ. — Δύο ἡγούμενοι εἶνε οἱ κ. α. ν. α. ρ. ὁ κ. τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος, ὁ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μεσολογίου ἡγούμενος τῆς Κατερινούς Ἀγάπιος Θεομὸς, καὶ ὁ ἐν Αἰγίνῃ Ἀνθίμος. Περὶ τοῦ πρώτου πολλὰ διαβρυλλοῦνται, ἀλλ' ἡ Εἰσαγγελικὴ ἀρχή, εὐρίσκει φραγμοὺς εἰς τὴν καταδίωξίν του, περὶ

— Δὲν ὑποθέτω, κυρία, ὅτι προτίθεσθε νὰ μοὶ ὑπενθυμίσητε τὴν μὴ συμμετοχὴν ὑμῶν εἰς τὰ δῶρά μου.

— Τί λέγετε, αὐθέντα ; . . . Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ νομίζετε ὅτι . . .

— Ποτὲ δὲν ἐφείσθη πρὸς σὲ δῶρων, ὁσάκις ἦτο ἀνταξία αὐτῶν, καὶ ἂν δὲν ἔλαβες τίποτε, κατὰ τὰς ἐορτάς τοῦ Μουλὸν, τοῦτο προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι δὲν σὲ ἐθεώρουν ἀξίαν τεκμηρίου τῆς εὐχαριστήσεώς μου.

— Θέλετε λοιπὸν, αὐθέντα νὰ ἐμπαίξῃτε τὴν δυστυχὴ Βάγיא. Πολὺ ἀγνώμων θὰ ἦτο ἂν παρεπονείτο, ἀφοῦ δια-

ψιλὲς τῇ ἀπονέμετε δῶρον. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ πολυτελοῦς αὐτοῦ κανίστρου τῇ ἀποδεικνύει ἀρκούντως ὅτι δὲν τὴν ἐλημονήσατε καὶ σὰς εὐχαριστεῖ ἐξ ὅλης καρδίας.

— Περὶ ποίου κανίστρου λέγεις ; ἠρώτησεν ὁ Ῥουστὲμ, ὅστις, ἐν τῇ ταραχῇ του ἐκ τῆς θρασείας συμπεριφορᾶς τῆς πλαστῆς Ἰσπανίδος, δὲν εἶχε παρατηρήσει τὸ ὀγκῶδες κανίστρον ὅπερ οἱ εὐνοῦχοι εἶχον ἀποθέσει πρὸ τῶν ποδῶν τῆς Βάγιας.

Ἡ Βάγια τοῦ τὸ ἐδειξε διὰ τῆς λευκῆς αὐτῆς χειρὸς καὶ ἐφώνησεν :

(ἀκολουθεῖ)

τοῦ δευτέρου ἀναμένοντες πληροφορίας ἐξ Αἰγίνης. Φαίνεται ὅτι τὸ Κράτος τῶν Νόμων, ἰσχύει μόνον διὰ τοὺς ἡγουμένους ἐκείνους οἵτινες θεωροῦνται ἀντιπολιτευόμενοι.

ΜΑΝΙΑΚ ΚΑΙ ΧΑΡΙΤΟΣΗΜΟΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ.—Διὰ τὸ τέλος τοῦ χαριστήριου, ὡς πρὸς τὸ συμβόλαιον μεταξὺ τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ δημοτικοῦ φόρου, καὶ τοῦ δημάρχου Ἀθηναίων, ἐχάλασε ὁ κόσμος, ἀπὸ τ' ἄρθρα τῶν συναδέλφων διὰ τὸ συμβόλαιον ὅμως τῆς νέας συμβάσεως μεταξὺ Μανιάκ καὶ λιμενικῆς ἐπιτροπῆς Πατρῶν, διατί δὲν γράφουσι τίποτε: Ὁ ἀραμπαγάς εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον του, ἔγραψε τί συμβαίνει. Δὲν πρόκειται νὰ χάσῃ τὸ δημόσιον 7 χιλιάδας δραχμῶν, ὡς συνεβaine διὰ τὸ συμβόλαιον τοῦ δημοτικοῦ φόρου Ἀθηναίων, ἀλλὰ πρόκειται περὶ 230 χιλιάδων δραχμῶν, ἃς θὰ ζημιωθῇ τὸ δημόσιον, ἐάν δὲν ὑποχρεωθῇ ὁ Μανιάκ νὰ προδῇ ἀμέσως εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἀνήκοντος συμβολαίου, μετὰ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς Πατρῶν. Ἀγνοοῦμεν τί συμβαίνει μὲ αὐτὸν τὸν φοβερόν Μανιάκ, ὅστις γνωρίζων φαίνεται νὰ ἀλείφῃ τὸ ροχούρι, κατορθώνῃ νὰ ἐπιτογῇ τοὺς σκοπούς του.

ΚΑΤΑΔΙΚΟΙ ΨΗΦΟΘΗΡΑΙ.—Φαίνεται ὅτι ἐν Μεσσολογίᾳ Αἰτωλικῇ καὶ εἰς λοιπὰ μέρη τοῦ Νομοῦ Αἰτωλοακαρνανίας, αἱ ἐκλογαὶ τῶν Νομαρχιακῶν συμβούλων, εἶχον μεγάλην σημασίαν, διὰ τὴν συμπολίτευσιν καὶ διὰ τοῦτο αἱ ἐκεῖ ἀρχαί, ἐξήτησαν καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένων καταδικῶν. Οὕτω κατὰ τὴν ἐν Μεσσολογίᾳ ἐκδιδομένην συνάδελφον Ἀκαρνανίαν, ἐν συμβουλῇ τοῦ Νομαρχιακοῦ καπηλείου (I) ἀπεφασίσθη ν' ἀποσταλῶσιν εἰς Αἰτωλικὸν οἱ ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Κακουργιοδιστοῦ, πρὸ μηνὸς καταδικασθέντες, διὰ τὸν φόνον τοῦ Φουστιάνου. Καὶ πράγματι ἐθεάθησαν οὗτοι αὐθαδέστατα περιφερόμενοι ἐντὸς τοῦ Αἰτωλικοῦ, εἰς μάλιστα τούτων ὁ Γούρμος μετέβη καὶ εἰς τὸ θέατρον ὅπου παρέμεινε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παραστάσεως! Αὐτὸ θὰ εἴπῃ ἐλευθεραὶ ἐκλογαὶ διεξαγόμεναι ἀπὸ τὸν συντάκτην τοῦ ἄρθρου **ΑΤΙΣ ΠΤΑΙΕΙΣ**!. Πᾶς ἀλλάξουν οἱ καιροί. Τὰ πάντα ἐλησμονήθησαν καὶ τὸ ἄρθρον **ΑΤΙΣ ΠΤΑΙΕΙΣ**, καὶ τὰ κατὰ τὸ 1874 ἐν τῇ **ἈΠαιγγενείᾳ** δημοσιευθέντα περίφημα ἐκεῖνα ἄρθρα, ὑπὸ τὸν τίτλον **ἈΒασίλειά καὶ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**. Ὁ κ. Τρικούπης ὑπερέβη καὶ τὸν μακαρίτην Βούλγαρην, ὃν κατηγορεῖ ὡς Σατράπην τῆς Ἑλλάδος!

ΤΟ ΑΛΛΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.—Ἐκ Πατρῶν μᾶς γράφουσι ὅτι κατορθώθη, τὸ ἔλας τῶν ἀποθηκῶν τοῦ μονοπωλείου ν' ἀγορασθῇ ὅλον ἀπὸ κερδοσκοποῦς. Οὕτω οἱ πολῖται μεταβαλόντες εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ μονοπωλείου πρὸς ἀγορὰν ἁλατος, δὲν εὐρίσκουσιν οὔτε μίαν ὀκάν ν' ἀγοράσωσι, καὶ ἀναγκάζονται νὰ μεταβαλῶσιν εἰς τοὺς κερδοσκόπους καὶ ν' ἀγοράζωσι τοῦτο πρὸς 50 λεπτὰ ἐκάστην ὀκάν! Τί κλοπαί, τί ληστεία, εἶναι αὐταὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς διοικήσεως τοῦ Τρικούπης!

Ρεπόρτερ.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ: ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΝ

III

Τινὲς τῶν καταδικῶν ἐργάζονται. Εἴδομεν βράπτην ἀσχολούμενον εἰς τὸ βράψιμον μιᾶς ἐνδυμασίας καὶ ἄλλους κατασκευάζοντας διάφορα λεπτουργήματα μετὰ τέχνης καὶ ὑπομονῆς πολλῆς. Ἔχουν καιρὸν, βλέπετε, νὰ ἐνασκήσωσι τὴν χριστιανικὴν τῆς ὑπομονῆς ἀρετὴν ἀνθρώποι ἔχοντες ἐνώπιον αὐτῶν δέκα, δεκαπέντε, εἰκοσιν ἔτη τὰ ὅποια εἶναι ἡναγκασμένοι νὰ διανύσωσιν ἐν τῇ φυλακῇ, ἀφίνομεν ὅτι ἔχουν ὅλον τὸν πρὸς τοῦτο καιρὸν οἱ εἰς ἰσὺδιον καθειρῖν καταδικασμένοι. Παρ' ἐνός τῶν λεπτουργῶν τούτων τοῦ σωφρονιστηρίου ἡγοράσαμεν κ ο μ μ ο τεχνικώτατα εἰργασμένον, καθὼς ἐργάζονται τοιοῦτου εἶδους λεπτουργήματα ἐν Σορρόντῃ τῆς Ἰταλίας. Ὁ δυστυχὴς φυλακισμένος προέπεμψε διὰ στεναγμοῦ τὸ ἐκ τῶν περιωρισμένων αὐτοῦ χειρῶν εἰς τὰς ἰδικὰς μου ἐλευθερὰς περιελθόν μικρὸν ἐπιπλόν, ὅπερ θὰ ἐξήρχετο εἰς τὴν ἐλευθερὰν ἀτμόσφαιραν.

Μεταξὺ τῶν διαφόρων λεπτουργημάτων ἅπερ εἴδομεν ἰδιαίτεραν ἐντύπωσιν μᾶς ἔκαμεν ἐν ἔργον τῶν φυλακισμένων Δημητρίου Εὐστρατίου καὶ Νικολάου Σάλτα παριστάνον ἐξοχικὴν οἰκίαν ἐντὸς κήπου. Εἰς τὸν δευτέρον ὄροφον τῆς οἰκίας ταύτης φαίνεται ἀπὸ τῶν ἀνοικτῶν παραθύρων καὶ τῆς θύρας τοῦ ἐξώστου τράπεζα μετὰ φαγητῶν, περὶ τὴν ὅποιαν κάθονται τρώγοντες οἱ ἐνοικοῦντες. Τὸ

σχέδιον τῆς οἰκίας καὶ τοῦ κήπου εἶναι ὠραιότατον. Τὸ δὲ ἔργον τοῦτο προετοιμάζουν διὰ τὴν Ἐκθεσὶν οἱ δύο βηθέντες κατάδικοι ἀλλ' ἀνησυχῶν διότι δὲν ἤξευρον διὰ τίνας μέσου νὰ τὸ σταλῶσιν καὶ δὲν εἶναι βέβαιοι ἂν θὰ γείνη δεκτόν. Ἡμεῖς τοὺς ἐνεθαυρῶναμεν πιστεύοντες ὅτι οἱ ἀρμόδιοι θὰ προνοήσουν καὶ περὶ τοιούτων ἐκθεμάτων τῶν ἐν φυλακαῖς ἐργαζομένων.

Ἐπετεκφόημεν καὶ τὸ ἐργαστάσιον τῶν ξυλουργῶν, ὅπου ἱκανοὶ εἰσιν οἱ ἐργαζόμενοι. Αἱ ὄψεις αὐτῶν μᾶς ἐφάνησαν πολὺ ἡμερώτε-ραι τῶν ὄψεων ἄλλων μὴ ἐργαζομένων καταδικῶν. Ἔχει τὴν δύναμιν αὐτὴν ἡ ἐργασία, ἡ ἀγία ἐργασία. Ἀπασχολεῖ τὸ πνεῦμα καὶ δὲν ἀφίνει τὸ μέτωπον νὰ συνοφρυῶται ὑπὸ σκέψεων κακῶν, τοὺς ὀφθαλμούς ν' ἀκοντίζουν μίσους καὶ ἐκδικήσεως ἀστραπάς, τὰ γέλη νὰ συσφίγγωνται ἐν ἀπελπισίᾳ. Ἡ ἐργασία εἶναι ἡ προσευχὴ ἡ ἀρίστη τῶν προσευχῶν πρὸς τὸν ἀρχιεργάτην τοῦ παντός.

Ἀναπνέεις ἐκεῖ μέσα, ὀσφραίνεσαι μετ' εὐχαριστήσεως τὴν ὀριμετῶν ἐκείνην καὶ ὁρροεράν ὁσμὴν τοῦ πελεκωμένου, ῥυκανιζομένου, σκερπανιζομένου, πριονιζομένου ἢ τορευομένου ξύλου. Νομίζεις πρὸς στιγμὴν ὅτι δὲν εὐρίσκεισαι ἐν φυλακῇ, ἀλλ' εἰς ἐργαστήριον ἐλευθερον ἐλευθεροῦ ἐργάτου.

Ἐν μόνον εἶναι τὸ δυσάρεστον ὅτι τὸ ξυλουργεῖον δὲν εἶναι ἀποκεχωρισμένον τῶν φυλακῶν, ἀλλ' ἐντὸς αὐτῶν καὶ δύναται πᾶς κατὰδικος ἐλευθέρως νὰ εἰσέρχεται εἰς αὐτό. Φαντάσθητε τώρα πόσον ἐπικίνδυνος ἀποβαίνει ἡ συλλογὴ τῶν εἰς τὸν τοῖχο ἀνηρτημένων σιδηρῶν ἐργαλείων. Δύναται νὰ μεταβληθῶσιν, ἐν περιπτώσει ρήξεως, εἰς ὅπλα φοιτικά· ἐκτός δὲ τούτου αἱ εἰσὶν τῶν ξυλουργῶν ἀποβαίνοντι ἐπικουροὶ πολῦτιμοι εἰς χεῖρας τῶν θελόντων νὰ κατασκευάσωσι κρύφα κ α μ α ν ἐκ κλαπέντος τεμαχίου σιδήρου, κρυπτομένην εἰς κρυψὼνα διαφεύγοντα καὶ τὸ ἐμπειρότερον καὶ ὀξυτερότερον ὅμμα. Ὁλόκληρον μουσεῖον περιεργωτάτων μαχαιρῶν εἴδομεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Σωφρονιστηρίου. Ἡ διεύθυνσις καὶ ἡ φρουρὰ ἔχουν τὰ μάτια των τέσσαρα καὶ ἐνεργοῦν κατὰ ὁματίαν εἰς τὴν συγχρόνως, ἀλλ' ἡ εὐφυΐα τῶν καταδικῶν περὶ τὸ κρύπτεν εἶναι τοσαύτη ὥστε πάντοτε δύνασθε νὰ ἴσθε βέβαιοι ὅτι ἀδύνατος ἀποβαίνει ὁ ἐντελής καὶ πλήρης αὐτῶν ἀροπλισμός.

Τὸ ἐργαστήριον τῶν ξυλουργῶν πρέπει νὰ χωρισθῇ οὕτω ἀπὸ τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ Σωφρονιστηρίου, ὥστε μόνον οἱ ἐργαζόμενοι νὰ εὐρίσκωνται ἐν αὐτῷ.

Ὁ αὐτὸς χωρισμός πρέπει νὰ γείνη καὶ εἰς τὸ λεγόμενον Νοσοκομεῖον τῶν φυλακῶν. Εἰσελθόντες εἰς αὐτὸ ἐφρίξαμεν. Εἴδομεν ἀσθενεῖς κατάχαμα ἀπὸ ἐτῶν κατακειμένους.

Ὁ Ἥλιος Ἰβερίδης, φθισικὸς ἀπὸ δύο ἐτῶν ἔστειλεν ἀναφορὰς ἐπὶ ἀναφορῶν διὰ νὰ μετενεχθῇ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Νοσοκομεῖον· ἀλλ' οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόσις ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὁ Δημήτριος Πετσωτᾶς πάσχει τέσσαρα ἔτη. Εἴδομεν κατάχαμα τὸν Μάρπα Σταμάτην, κατάχαμα ἐπὶ ψυχρῶν πλακῶν εἰς ἄμεσον μετ' αὐτῶν κρυερὰν καὶ ὑγρὰν ἐπαφὴν, χωρὶς νὰ μεσολαβῇ σάνις τις φιλεὺσπλαγγχος. Εἴδομεν ἐκεῖ καὶ τὸν Ἰωάννην Μπογιατζήλογλου, τὸν παρὰ ἱατροῦ τῶν ἐν Ἀθήναις φυλακῶν ἀνηλεῶς ραπισθέντα καὶ παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα. Ἐπίσης εἴδομεν, ὦ φρίκη! φρίκη! φρίκη! τὸν Νικόλαον Δ. Χρόνην, ΤΥΦΛΟΝ, οὗ ἡ ποιὴ ἐγγίζει εἰς τὸ τέρμα τῆς. Τί ἐγκλημα πλέον θὰ ἠδύνατο νὰ διαπράξῃ ὁ θεόστραβος αὐτός, ἂν ἀπελύετο; Καὶ δὲν εἶναι ἡ θέσις του μᾶλλον εἰς τὸ τυφλοκομεῖον;

Ἄλλ' ἄς σταθῶμεν ἕως ἐδῶ ὑποσχόμενοι τὸ τέλος τῶν περὶ τοῦ Σωφρονιστηρίου Αἰγίνης εἰς τὸ προσεγὲς φύλλον τῆς Κυριακῆς τὸ ὁποῖον θὰ ἐκδοθῇ διπλοῦν.

Ἀραμπαγάς.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Ὅλως ἰδιαίτερος συνιστῶμεν τὰ ἐν Πόρῳ Καταστήματα τῶν ἀγαπητῶν **ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΩΝ**, ἧτοι τὸ παρὰ τὴν προκομαίαν Καφεῖον καὶ Ξενοδοχεῖον τοῦ κ. Κυριάκου Παπαγεωργίου, ὅπου καὶ θέατρον καθ' ἑσπέρας καὶ μουσικαὶ καὶ παγωτὰ ἐξαιρετὰ καὶ ἐπίσης παραθαλάσσιον Ξενοδοχεῖον καὶ Ἑστιάτοριον τοῦ κ. Ἰω. Παπαγεωργίου. Ὁ εἰς αὐτὸ τρώγων δὲν ἔχει νὰ ἐπιθυμήσῃ τι τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ δὲ θαλαμηπόλος αὐτοῦ Σπύρος καθυποχρεώνει τὸν πελάτην διὰ τῆς εὐγενοῦς προθυμίας του.

Περὶ τῶν ἀδελφῶν Παπαγεωργίου θὰ ὁμιλήσωμεν ἰδιαίτερος καὶ εἰς τὰς ἐντυπώσεις ἡμῶν ἐκ Πόρου.

Ο ΡΑΜΠΑΓΑΣ ΕΝ ΠΟΡῶ.—Εἰς τὸ διπλοῦν φύλλον τῆς Κυριακῆς θὰ γράψῃ τὰ τοῦ Πόρου ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ ταξιδεύσας ἐκεῖ καὶ καταμαγευθεὶς ἐκ τοῦ ὄλου, ἂν καὶ ἔχη νὰ κάμῃ παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τινῶν κακῶς ἐχόντων.